

הקוֹף המעוֹפֵף

כשנחתפה סיטה, אשתו של הנסיך ראמה, נחלץ לעזרתה הנזען, קוֹף בעל יכולות קסומות. סיפור מותחן המיתולוגיה ההודית

לסרילונקה.

כשנודע לראמה את שקרה לאשתו, מיהר לגייס צבא של גאננים, כדי לגבור על צבאו החזק של רavana ולחוזיר את סיטה משבייה. בדרך דרומה נתקלו ראמה ולקשمانה המיוואשים בצבא מלכת הקופים, וממלך הקופים הסכים לעוזר להם. בין שורות הקופים היה קוֹף מיוחד, הנזען שמו. הנזען היה בן של ואין, אל הרוח, ושל קופה רגילה. ולמרות שצורתו הייתה כשל קוֹף ונגיל, היו לו תכונות מיוחדות ורבות. בין היותר, הוא היה מסוגל לגדל או לקטוץ ברצונו, ולעוזר ממקום למקום.

ראמה בונה גשר

כשהגיעו צבאותיו של ראמה אל הקצה הדרומי של הודו, הם לא ידעו כיצד יחזו את המיצר המפואר בין לבין לסרילונקה, השוכנת על אי. הם החליטו לבנות גשר ענק. בינתיים, כדי לעוזר את סיטה

כתב > **יוזם יעה בסטון | איירה > רותן מודן**

ע ל הנסיך ראמה עברו תלאות רבות. הוא היה יורש העצר החוקי של ממלכת אביו, אבל הוא נשל מתקיד. במקום להילחם, בחר ראמה לוטר על המגעה לו, ועבר לחיות ביער יחד עם אשתו האהובה סיטה ועם אחיו הנאכו לקשمانה.

מה, באמת?

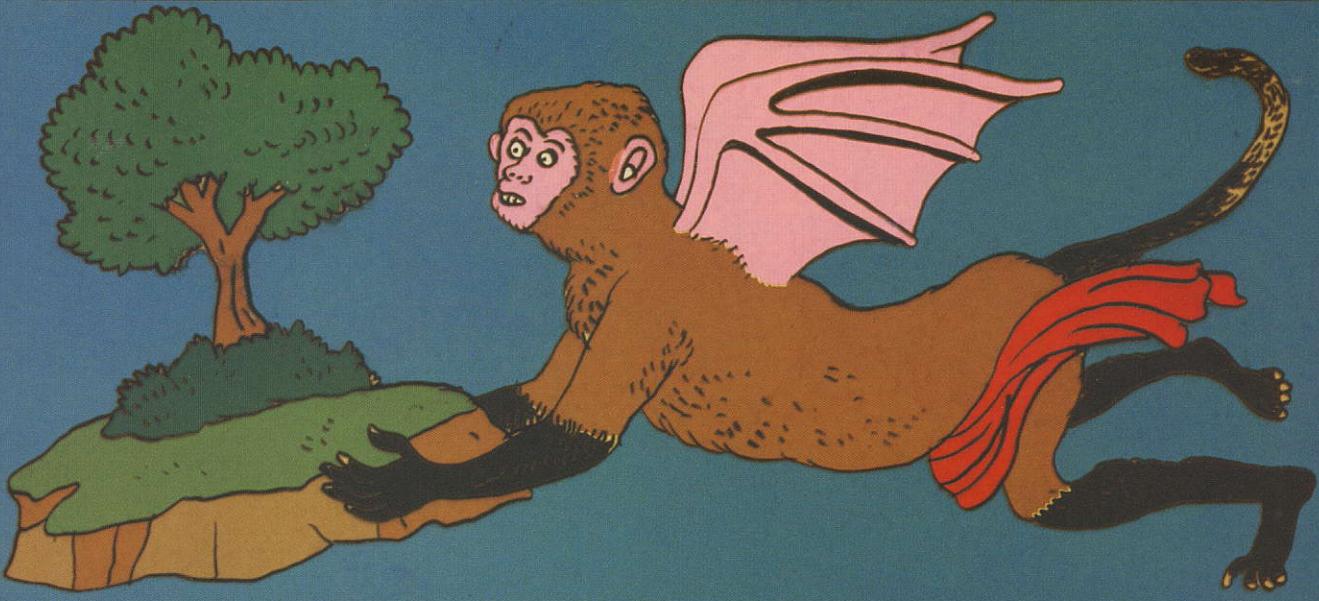
הסיפור על חטיפתה של סיטה הוא חלק מה"רַמְאַיאָנָה", תולדותיו של אל שהתגלו בגוףו של הנסיך ראמה, ואשר נכתבו לפני אלפיים שנה.

רוֹאָנָה מתחבל תחבолов

יום אחד קרה דבר נורא: סיטה סיירה לבעה ולאחיו כי ראתה צבי מואהב במעבה העיר, והשניים יצאו לתוך אחריו. וכשהם התרכזו, נחטפה סיטה על-ידי המלך האוצר רavana.

Ravana הוא שתחבל את התchapולה, כדי שיוכל לחטוף את סיטה ולהביאה לסרילונקה ממלכתו. מיד לאחר שטאפס Ravana את סיטה, הוא אחז בה בחזקה ועף אתה דרומה,

את הפסגה כדי שיקטוף ממנה בעצמו את הצמחים שביקש. למרבה השמה, הצמחים הגיעו בזמן ולקשmaniaה הביריה.

סוף טוב הכל טוב: סיטה חזרה לחקיקו של ראמנה, הרעים הובסו, לקשmaniaה החלים וראמנה חזר אל מלכותו והוכתר כמלך. ומה קרה לנומן? הקוף נותר משורות הנאמן של ראמנה, ועוד זמן רב הוא המשיך לעזר לאדונו. פוחתתו המյוחדים ונאמנותו הרבה הפכו אותו לנערץ כל כך בקרב האנשים, עד שבahoo הוא הפך לאל של ממש.Θ

אל הרוח כועס מאוד

כיצד קיבל הקוף הנומן את כוחותיו המյוחדים? יומ אחד, כשהיה עזיר מאוד, השירה אותו אמו לבדו והלכה לחפש מזון. הייתה זו שעת בוקר מוקדמת, מעט לאחר הזריחה. השמש עלתה בשםימים עוגלה וחדרת, והנומן, שחשב כי זהו תפוח גדול, קפץ בגובה גבוניה כדי לקטוף אותה. רגע לפני שיבלוע את השמש, היכה אותו אחד האלים, והנומן נפל לארץ. כשרהה זאת זאינו אל הרוח, אבלו של הנומן, הוא כעס מאוד. כעונש הוא עצר את נשימתם של כל היצורים. قولם החלו להזכיר ולחרר. בלילה ברירה התנצלו האלים לפניו אל הרוח, וכל אחד מהם הבטיח לחתת להנומן מעט מפחו המյוחדים.

החותפה, שלח וrama את הנומן עם טבעת ממנה. הנומן זינק אל על, ריחף עד לאי והתגנב אל כלאה של סיטה בארמן ומסר לה את העבעת.

בדרכו חזרה מן הארמון נתפס הנומן על ידי חיליו של רואנה. הם קשוו אותו והציתו את זנבו היפה, אולם הוא הצליח להשתחרר והחל לזנק, لكפוץ ולרוחף ממוקם למקום. בעזות זנבו הבוער הצית שריפות רבות בכל העיר. וכאשר היו כל התושבים מבוהלים ביותר – עף חזרה אל ראמנה, שהמתין בחוסר שבולנות לשמעו מפיו מה שלומה של סיטה.

לקשmaniaה כמעט מאבד את חייו

לאחר שהושלמה בניית הגשר העצום, יכול היה צבאו של ראמנה לחצות את הים אל האי. המלחמה הקשה התחילה. בסופה שוחררה סיטה והחזרה אל בעלה, אך לקשmaniaה, אחיו של ראמנה, נפצע קשה מאוד. ראמנה הפיר הר מיוחד בין הרי ההימלאיה, הרחק בצדון, שעלייו גידלים צמחי מרפא מיוחדים. הוא פקד על הנומן לטוס לשם, לקטוף מהם ולהביא אליו. הנומן עשה כפי שהتابקש. הוא ריחף במחירות צפונה, אך כש הגיע אל ההר לא ידע לזהות את הצמחים המינוחדים. הנומן התלבט דקה או שתיים, אך מיד מצא פתרון: הוא העצים את גופו, עקר את ההר כולה ממקומו, וכשהוא מחזיק אותו כמו שמלצר נושא עוגה, עף דרומה והגיש לrama